

ganste anden Tilstand, navnlig ved Fjordene, end der var for en Del Nar tilbage, og afskillige af de Bemærkninger, der staa i Regjeringens Lovforslag, gjælde ikke mere nu. Der staar saaledes i Regjeringens Lovforslag for at begrunde Forskjellen i den Maade, hvorpaa Limfjorden bliver behandlet, og hvorpaa de andre Fjorde blive behandlet, at man ved at forbyde Baadfiskeri i Limfjorden vilde krænke Forhold eller Rettigheder eller Hensyn, der havde udviklet sig gjennem lange Tider, og som paa en Maade havde vundet Gævd, i Modstning til de andre Fjorde, hvor saadanne Baad navnlig benyttes af udenfor boende Fiskere, og siden, hvor der er Tale om disse andre Fjorde, hedder det ogsaa, at man ikke kan sige, at en saadan Bestemmelse vilde være et Indgreb eller en Stoppen af Indtægtskilder i andre Fjorde; det vilde ikke blive Tilfeldet for de øvrige Fjordes Vedkommende, hvor i alt Fald til den nyeste Tid omtrent samme Tilstand har bestaaet, og hvor der har gjældet lignende Forbud, som nu foreslaas. Den „nyeste Tid“ er ganske vist et relativt Begreb; men jeg tror, at der allerede i de sidste Nar er stet et betydeligt Omflag i saa Henseende, og at der neppe er Nogen, som virkelig lever af Fiskeri, der ikke enten selv har skaffet sig saadanne Baad eller er bleven Lodtager i saadanne Baad, og dernæst maa man ogsaa huske paa, at, skjøndt det i Almindelighed gjælder, at det er den mere velhavende Del af Fiskerne, der ere Baadfiskere, er det netop paa Grund af Stillingen, som den har været i Fjordene i den sidste Tid, ikke nogen aldeles fast Regel; thi der er en hel Del af de smaa Fiskere, der netop for at skaffe sig noget Erhverv, og for nogenlunde at kunne konkurrere ved Association, ved at slaa sig sammen, er bleven Baadfiskere. Jeg mener, at det paa Grund af hele denne Udvikling er nødvendigt at tage Hensyn til Baadfiskerne, og Forbudet, saaledes som det indeholdes i Loven, kan ikke gennemføres, uden at man derved begaar en Uret mod en stor Del af Landets Fiskere, selv om det ikke er den største Del. Skal man altsaa alligevel tilstræbe det Maal, Regjeringen tilstræber, nemlig Beskyttelse af Fiskeriet og de smaa Fiskere, maa man se at finde et Kompromis, en anden Udvei; thi det vil jeg indrømme, at blot at tillade Baadfiskeri uden Hensyn til, hvilke Følger det kunde have for Fiskeriet og de smaa Fiskere, altsaa helt at opgive Kommissionens Maal og det Maal, Regjeringen har sat sig gennem Lovforslaget, vilde være fuldstændig utilstedeligt og kunde slet ikke forsvares af Hensyn til den Forandring, der er stet i Fiskeriforholdene i den senere Tid. Man maa se at finde en Mellemvei, og som en saadan Mellemvei har jeg ikke kunnet se Andet, end at der tilhød sig den, indtil videre i det Mindste — men bedst bestandig — at tillade Baadfiskeri paa den Maade, som det af Dr. Lütken bliver foreslaaet i det Endringsforslag, der isølge Kommissionens Beret-

ning lyder saaledes: „Brugen af Malevaad, af hvad Slags nævnes kan, er forbudt i de under dette Kapitel nævnte Bunde; dog kan Brugen af Bøtvaad, saaledes at Vaaden drages til Vaaddet, indrømmes ved de i § 48 ommeldte Vedtægter for et Lidsrum af ikke over 2 Maaneder om Aaret.“ Her er, tror jeg, Grundlaget for en Udvei, som man ikke bør tilfødelatte eller lade være at have Opmærksomheden henvendt paa. Spørgsmaalet er nu kun, om man skal indskrænke den fastsatte Tilladelse til at benytte Malevaad, naar Vaad drages til Vaad, til Fjordfiskeri paa alle Fjorde, altsaa til Limfjordsfiskeri i Limfjorden, til Sfejordsfiskeri i Sfejorden o. s. v., eller man skal tillade den saaledes, som det øvrige Fiskeri i Landet, for alle Fiskere i alle Fjorde. Det er det, hvorom jeg for mit Vedkommende maa tilstaa at være en Del i Udvil. Jeg er mest tilbøjelig til at gaa den Vej kun at fravige Regjeringens Forslag — Regjeringens Forslag gaar jo ud paa helt at forbyde Brugen af disse Vaad — altsaa kun at give Tilladelse til den forfattede Brug af disse Malevaad til de ved Fjordene boende Fiskere og det er jeg af to Grunde. For det Første, fordi det egentlig kun er de Fiskere, som der er Grund til nu at tage særligt Hensyn til. Det er disse Folk, der bo ved Fjordene, der, paa Grund af den Langsomhed, hvormed Lovforslaget er kommet tilveie, og paa Grund af den stærke Konkurrence, have været nødsagede til at anstaffe sig Vaadene; det er dem, der have gjort Beføstninger i de sidste Nar og som paa een Gang vilde blive ruinerede, naar man nu pludselig forbød Brugen af Vaadene. Forbudet rammer ikke dem, der ho langt borte og komme seilende med Vaadene fra deres Hjemstavn langt borte fra Soterritoriet. Disse Sidste have haft deres Vaad længe før den Tid. En Del Limfjordsfiskere, som have brugt deres Vaad i Limfjorden, have fundet paa — jeg siger ikke dette for at angribe disse Limfjordsfiskere, det maa jeg udtrykkelig bemærke, fordi afskillige ærede Medlemmer fra Limfjordsøgnen igaar opfattede mine Ord, som om jeg vilde fremkalde et Slag mellem Limfjordsfiskerne og Sfejordsfiskerne — jeg gjør altsaa kun opmærksom paa, at Fiskere i andre Dele af Landet have haft Vaad i lang Tid og drevet Baadfiskeri, at der altsaa er gamle Baadfiskere, som paa Grund af den Frihed, der har bestaaet for Limfjordens Vedkommende, have brugt Vaadene der og nu have opdaget, at de ogsaa kunne bruge dem andre Steder. Det er saa langt fra, at jeg anfører dette som et Angreb paa Limfjordsfiskerne, at jeg tværtimod mener, at man skulder dem en vis Anerkjendelse, fordi de have viist Fiskerne paa andre Steder, hvad der kan bringes ud af Fiskeriet; de have hjulpet Fiskerne i andre Fjorde paa samme Maade, som enhver stærk Konkurrence hjælper, til at fremme Fiskeriet. Men paa den anden Side maa man indrømme,